

10. dec. 1840

AFSENDER

Martinus Rørbye

MODTAGER

Charlotte Johanne Schiøtt, f. Schack

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Rom

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Francesco Ferrari

Pauline Lautrup, f. Schiøtt

Christian Frederik Schiøtt

Arkivplacering:

Det kgl. Bibliotek, Acc. 1996/44

TRANSSKRIFTION

Rom den 10de December 1840.

Det er vel blot 10 Dage [siden] du saae Brev fra mig¹ kjære Svigermoder, ikke destomindre haaber jeg, at disse Linnier ikke vil være dig uvelkomne, naar de bidrage til at berolige dig ihenseende til vor kjære Rose. Vel var hendes Forløsning, som jeg ikke har fordulgt dig, meget angribende, ikke havde jeg derfor tænkt, at jeg saa snart igjen kunne have seet hende saa vel, som hun nu igjen er. I de tre siste Dage har hun alt været lidt oppe, den første Dag vel kun et Par Tiimer i Middagsstunden, dog idag alt betydeligt længere, og det beste herved er, at hun befinder sig saare vel derved. Hun har ikke været plaget af Feber, eller nogen anden af de Onder, der jo saa ofte skal følge efter den Slags Sygdom hun nu har haft, kun var hun naturligviis meget mat i de første Dage efter hendes Forløsning; nu er hendes Udseende igjen ligesaa blomstrende som tidligere. Du maae imidlertid ikke troe kjære Svigermoder, at disse Dage, der igrunden er gaaet langt heldigere hen end Nogen, efter det Foregaaende havde kunnet tænkt sig, for hende have været uden Bekymringer, nei, hendes Sorg har ofte dreven hende indtil Taarer, og det har kostet os Alle Møje nok at overbevise hende om at hun derved saavel skadede sig selv, som hendes Barn. •2• Dog, Aarsagen til alt dette laae saavel hende, som Barnet saa nær, at man igrunden ikke kan undre sig over at hun foruroligedes, da hun troede at see saa ugunstige Tegn; dog at hun drev det saa vidt, var urigtigt, da de, der i saahenseende vare kyndigere, forsikrede, at der ikke var den ringeste Grund til at mistvivle. Barnet er lille, har muligen ogsaa liit noget ved den haarde Fødsel, hvad Under altsaa at det ikke var istand til strax at die med den Begjærlighed, som Rose havde tænkt sig ganske nødvendig. Da man ibegyndelsen lagde det til Brystet, ville det slet ikke røre det, men græd hvergang man proberte derpaa, stærk; man saae da snart at Aarsagen var, at der endnu ikke var Mælk nok, og da Brystet ogsaa var bleven haart, og med Knuder, blev dette den følgende Dag fordreven og den naturlige Blødhed indfant sig igjen og med den Mælken; dog, den lille Gjenstridige ville endnu paa ingen Maade røre det, og Rose var utrøstelig og troede at Barnet maatte døe, ja drømte saagar at det alt var dødt, og vaagnede op i en stærk Bevægelse. Jeg trøstede hende saa godt jeg kunde, og den gode Værtinde rystede paa Hovedet og sagde Jesu, Maria que stravaganza de carattere. Barnet leed imidlertid ingen Nød, om Dagen blev det nær af en vakker Kone, der boe i samme Huus som vi; men om Natten maatte det lade sig nøie med Eselmælk blandet med Vand og lidt Sukker, da det ikke vilde have det Bedre, Moderen bød det. Det sov imidlertid altiit meget stærkt, dog heri

ville •3• Rose ogsaa see noget grumt, omenskjønt man sagde hende at det netop var godt; og at Barnets Stemme Dag for Dag tiltog i Styrke, troede hun var en Sag, der Intet havde at betyde, om man end sagde hende, at det var et Beviis paa at det tiltog i Kraft. Om det virkelig er saaledes, kan jeg som ukyndig ikke paastaae; men at Barnets Skrigen er bleven betydelig stærkere, det kan vel Ingen bedre end jeg viide med Bestemthed, da jeg i de første Nætter blev vaagnet af en Smaaegynten, imedens jeg de siste bliver opskrækket ved et vældigt Brøl, og det betyder saa meget, som at jeg enten skal tage hende op til Rose, eller at jeg skal vende hende i Vuggen, der staae imellem Rose's og min Seng. Det er end nu mindre behagelige Sysler paa en Tiid man før var vant til at sove trygt, Vanen vil imidlertid maaske formilde, hvad man dog maae søge at vænde sig til som en skikkelig sølle[?] Mand. Under alt dette Comers har dog hverken Rose eller Barnet liit, idet, dette er bleven næret tilstrækkeligt, og hvad Rose nu havde for meget af, har en skikkelig Kone drukken; jeg ville ønske at jeg saaledes kunne gaae omkring og faae Mad og Penge ovenikjøbet; men jeg veed det alt forud, naar jeg melder mig, vil ingen kjøb Kone viide noget af mig at siige. Dog, for igjen at komme til hvad, der interesserer dig mere, da maae jeg underrette dig om, at nu Alt paa engang synes at have vent sig til det Beste for Rose; igaar tog Barnet eengang tiltakke med Brystet, og nu da det synes at have faaet Kraft til at tage, og Smag paa hvad det fik, har det idag været som rent besat og har neppe kunnet faae nok, og at Rose nu er siæleglad kan du vel tænke dig kjære Svigermoder. Lægen, der den heele Tiid har iagttaget det besynderlige i Barnets Adfærd yttrede i forgaars at det dog var muligt at det var kommen noget •2• fortidligt til Verden og at Rose's tidligere Beregning altsaa havde været rigtig; det er imidlertid Noget man her ikke bryder sig viidere om, da saagar Børn fødes, og bliver sunde og stærke, i den 7 Maaned, herpaa er vor gode Ven Ferrari² i Neapel et godt Beviis idet han er et af de i 7de Maaned fødte Børn, der nu er en smuk og stærk Mand. •1• Dog, en stor Besynderlighed er det, at de Børn der her i den 8de Maaned blive fødte, siælden komme levende til Verden. Vort er i den 9de Maaned og befinder sig overmaade vel, hun er imidlertid endnu ikke saavel opdragen at hun kan hilse sin gode Bestemoder, det bliver altsaa en Sag som Rose og jeg for det første maae paatage os i hendes Sted. Om nogle Dage tænker Rose selv at kunne skrive til dig, indtil da maae du lade dig nøie, og være rolig ved de Underretninger du har faaet af din hengivne Svigersøn

M. Rørbye.

Saavel Rose som jeg beder ret inderligt at hilse hendes Fader³ og Alle

Søskende og vær saagod ogsaa at bringe vore hjertligste Hilsener til min Moder og Familie, der vist ogsaa inderlig vil glæde dem ved at erfare at Rose er saa vel. Hun beeder mig at gratulere Pauline⁴ til sin Geburtsdag paa Søndag. Vi skal da ikke glemme at drikke hendes Skaal.

¹ Dvs. brevet dateret 1. december 1840.

² Francesco Ferrari.

³ Christian Frederik Schiøtt.

⁴ Pauline Lautrup, f. Schiøtt.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

der, Carlsberg til alle disse Leve faar med frugt, som Carlsberg
far med, et man igjennem alle Een anden sig om at far
forvoldes, de sin brode at far far ingenting Sagen; der
at far der de far, vil, var i rigtigt, de de, der i far.
far faar, var Gydeger, forplende, at der alle var den
ringeste Grund til at mistenke. Carlsberg er alle, far min.
Sagen og far led noget med de faar de Sigtel, som hender
altfar at det alle var istand til froy at de med den
højtideligt, som Rose fandt held sig ganske udmundig.
De man ibyggende far ledt det til sig selv, ville det alle
alle rive de, man god forgang man grovte de byggefar,
man far de fure at Carlsberg var, at der andre alle
var held med, og de sig selv og far var blomme far, og
med ender, den alle den følgende der fordrum og
den naturlige Sigtel indfar sig igjennem og med den Sigtel;
der, den alle Gydeger ville andre far ingen faar rive
de, og Rose var ibyggende og brode at Carlsberg maatte de,
ja dionta far far at de alle var held, og naagende og i
en god Sigtel. By sig selv fandt far god sig ender, og
den god Sigtel sig selv far faar de og far de Sigtel, Marie
que straxagunza de casullere. Carlsberg var indfar ingen
led, om Sagen den de med af en valde Sigtel, den
far i samme Gind far vi; man om Sigtel maatte de
led sig vi med Sigtel Sigtel med Sigtel og led
Sigtel, de alle alle far de Sigtel, Sigtel de
de. At far indfar alle magt Sigtel, der for alle

Handwritten marginal note on the left side of the page:
Carlsberg til alle disse Leve faar med frugt, som Carlsberg far med, et man igjennem alle Een anden sig om at far forvoldes, de sin brode at far far ingenting Sagen; der at far der de far, vil, var i rigtigt, de de, der i far. far faar, var Gydeger, forplende, at der alle var den ringeste Grund til at mistenke. Carlsberg er alle, far min. Sagen og far led noget med de faar de Sigtel, som hender altfar at det alle var istand til froy at de med den højtideligt, som Rose fandt held sig ganske udmundig. De man ibyggende far ledt det til sig selv, ville det alle alle rive de, man god forgang man grovte de byggefar, man far de fure at Carlsberg var, at der andre alle var held med, og de sig selv og far var blomme far, og med ender, den alle den følgende der fordrum og den naturlige Sigtel indfar sig igjennem og med den Sigtel; der, den alle Gydeger ville andre far ingen faar rive de, og Rose var ibyggende og brode at Carlsberg maatte de, ja dionta far far at de alle var held, og naagende og i en god Sigtel. By sig selv fandt far god sig ender, og den god Sigtel sig selv far faar de og far de Sigtel, Marie que straxagunza de casullere. Carlsberg var indfar ingen led, om Sagen den de med af en valde Sigtel, den far i samme Gind far vi; man om Sigtel maatte de led sig vi med Sigtel Sigtel med Sigtel og led Sigtel, de alle alle far de Sigtel, Sigtel de de. At far indfar alle magt Sigtel, der for alle

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Rose og for den tredje gang, anstiftede man sigte fandt at
at det endog var godt, og at barnet skammede sig for den, det
tog i sig, herfor var det en dag, der endelig fandt at
sigte, om man sigte fandt, det var at barnet var,
at det tog i sigte. Der var endelig en paaløb, som jeg,
som sigte, ilt og gæst, som at barnet skammede sig,
som sigte, herfor, det var endelig den tredje gang, at jeg
mit end sigte, da jeg i de første titte år blev næret
af en smag, som endelig og de første titte år blev næret
med et vellykket brol, og at barnet sigte, som at jeg
inden jeg tog sigte og det Rose, eller at jeg, det var
fandt i sigte, der skammede sig og min dag, det
er endelig mindre sigte, som en sigte man sigte
ros end sigte at sigte sigte, herfor mit end sigte man,
for sigte, som man sigte man sigte at sigte sigte sigte
en sigte sigte sigte. Herfor det sigte sigte sigte sigte
sigte Rose eller barnet sigte, ilt, det er barnet sigte,
det sigte sigte, og som Rose sigte sigte sigte sigte sigte
for en sigte sigte sigte sigte sigte sigte sigte sigte sigte
Emin sigte sigte sigte sigte sigte sigte sigte sigte sigte
jog som at sigte sigte, naar jeg sigte sigte sigte sigte sigte
Emin sigte sigte sigte sigte sigte sigte sigte sigte sigte
men sigte sigte, det sigte sigte sigte sigte sigte sigte sigte
sigte sigte sigte, at en sigte sigte sigte sigte sigte sigte
sigte sigte sigte sigte sigte sigte sigte sigte sigte sigte
sigte sigte sigte sigte sigte sigte sigte sigte sigte sigte
sigte sigte sigte sigte sigte sigte sigte sigte sigte sigte

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

